

TYSTNAD ÄR FÖRÖVARENS
BÄSTA SKYDD. SKRIK FÖR
DEM SOM INTE KAN ELLER
VÅGAR SKRIKA SJÄLVA.
SKRIK FÖR TRASDOCKAN.

2018

Skrik för Trasdockan 2018

Vanligtvis hålls en tyst minut för att hedra offer. När det däremot handlar om sexualbrott och dess offer är tystnaden förövarnas bästa skydd. Därför höjer vi i denna antologi rösterna och försöker synliggöra de barn som är utsatta eller som någon gång har varit utsatta för våld och sexualbrott.

Detta är den nionde antologin – ett skrik från några, av de många, som gjorts årets manifestation möjlig.

Tillsammans kan vi påverka.

Skrik för Trasdockan 2018

Tidigare publicerade verk

Skrik för Trasdockan 2009
Skrik för Trasdockan 2010
Skrik för Trasdockan 2011
Skrik för Trasdockan 2012
Skrik för Trasdockan 2013
Skrik för Trasdockan 2014
Skrik för Trasdockan 2016
Skrik för Trasdockan 2017

© Föreningen Anhöriga till sexuellt utnyttjade barn (ATSUB) med författare

www.atsub.se

Tryckt hos F4 Print, Stockholm

Omslag: Jonas Laouini, 2018

Redaktör: Sara Laouini, 2018

Statistik är hämtad från Brottsförebyggande rådet (www.bra.se).

Intäkterna går oavkortat till de utsatta barnen.

Innehållsförteckning

Verksamhetsansvariga har ordet	7
Tankar	10
Spelet	12
När jag var barn	13
Illustration – Tysta skrik	14
Eko	15
När hjärtat får luft.	17
FN:s Barnkonvention	19
Gråt kära barn	20
Illustration – Sanningar	21
Mamma	22
Illustration – Linneas teckning	23
Hit kan du vända dig	24
Ljuset	25
Barndomens eko	25
Illustration – Konsekvenser	26
Myter om sexualbrott	27
Jag lagade det du förstörde	29
Rätt till sin kropp	31
Illustration – Ensamhet	32
Enda vittnet	35
Illustration – I had no one to tell	37
Kan inte göra något	38

Boka föreläsningar om våld och sexualbrott	39
Din hand i min	40
Illustration – Alla vuxna vet	41
Illustration – Bakom tårarna	43
Illustration – Paniken och smärtans centrum lämnar	45
Jag bara låg där	47
Illustration – Maskrosbarn	49
Världshavets arv.	50
Illustration – Ensamhet	51
Tistel	52
Uppslukad	52
Illustration – Psykisk ohälsa	53
Föreningen ATSUBs sommarläger	54
Jag är så jävla arg	55
När pusselbitarna faller på plats	57
Illustration – Under ytan	61
Han	62
Utan och innan	62
Din lag	64
Ett barn som aldrig var ert barn	65
Samtycke	65
Flickan	67
Vad skulle du vilja säga till barn som inte har det så bra?	68
Sårbarheten	70

Tavla – Ett livsverk	71
Jag var ett problem	72
Du	73
Ensam	73
Illustration – Dödens korsning	74
Älskade liten	75
Illustration – Utanför väntar de	76
Din lilla hand	78
Glöm inte att se hela familjen	79
Jag vill	81
Illustration – Överleva	82
Då är inte nu	83
Klass 8 om barn som säljer sex	84
Detta vill jag säga till dig	86
Arrangör och andra medverkande för Trasdockans dag	89
Föreningen ATSUB	90
Busta ungdomsjour	91
Erwik communication	92
Föreningen Assistenthunden & Rehabhunden	93
Trasdockans officiella låt - ”FEARLESS”	94
Mammahjärtat	95
Mina dikter/texter till nästa års bok	97

Verksamhetsansvariga har ordet

Det har verkligen varit ett intensivt och spännande år. #Metoo uppropet har bidragit till att bredda synen för många om hur det ser ut i samhället gällande sexualbrott och samtidigt skapa gemenskap. Kunskap och erfarenheter om utsattheten i sig har lyfts men också idéer och tankar kring fördomar, synen på förövare, debatt kring ”det perfekta offret” och så otroligt mycket mer. Många kvinnor, och även män, har vittnat om hur de har blivit utsatta för olika former av sexualbrott. Det har varit en efterlängtd revolution och alla vi som brinner för detta, och vi är många, kommer inte att tillåta att debatten försvinner. Den har kommit för att stanna och vi hjälps alla åt att lyfta frågan och bryta tystnaden och hela tiden utveckla förändringsarbetet, med mera.

I och med #metoo bestämde vi oss för att lyfta fram det vi i vår förening ser mest – de utsatta barnen. Det var redan tidigare otroligt många anhöriga, unga och vuxna som varit utsatta för sexualbrott som barn som hörde av sig till oss innan uppropet, men i och med #metoo fyrdubblades detta. Här beslutade vi oss också för att starta #kidstoo uppropet, i vilken anhöriga och vuxna som varit utsatta som barn har kunnat berätta om sina liv. Syftet har varit att belysa och vara en röst för barnen som vi ansåg försvinner i debatten.

Utifrån detta upprop vill vi trycka på 7 punkter som vi tycker är viktiga att göra en förändring kring. Detta för att dels kunna förebygga sexualbrott mot barn och unga men även för att kunna skapa en förändring för alla de som redan är eller har varit utsatta för våld och sexualbrott.

7 konkreta förändringar som vi vill se

1. Vi behöver börja prata tidigare med barn om sexualbrott. Självklart på ett sätt som passar deras ålder. Det bör vara obligatoriskt att jobba med integritet och ”min kropp är min” redan i förskolan. Vi behöver även göra om sex och samlevnadsundervisningen i skolorna.
2. Vi behöver utbilda föräldrar om sexualbrott tidigt, redan i samband med besök till mödravården.
3. När det gäller Barnahus har många vittnat om en avsaknad av förtroende från barnet. Det går för fort och barnet hinner inte känna tillit. Vi vill att detta ska förändras och att barnen ska kunna känna tillit till de människor som ska utreda möjliga våld och sexualbrott i barnets liv.
4. Vi vill ha mer forskningsbaserad kunskap om hur det har blivit för små barn som inte blivit trodda på sedan i vuxen ålder. Att vi ska ta till vara på och lära oss av de små barnen som nu är stora. Lyssna mer på deras berättelser och se hur det hade kunnat göras annorlunda för dem.
5. Vi vill att privata förskolor ska ha mer tillsyn.
6. Vi vill att föräldrabalken görs om till en barnbalk – utifrån forskningsbaserad vetenskap om barnets bästa. Idag ser vi hur föräldrarnas rätt till deras barn många gånger är större och anses viktigare än barnets bästa.
7. Vi vill att barnen ska ha en *egen* barnminister, som ser till deras intressen i samhället. Just nu är frågor om äldre, barn och jämställdhet tilldelade en minister, vilket vi anser är otillräckligt.

Vi hoppas att dessa frågor tas på allvar och vi är tacksamma för alla de vittnesmål som anhöriga och unga och vuxna skickat in

till oss. Vi vill göra dessa berättelser rättvisa och tillsammans göra skillnad. Det stannar inte här.

Vi vill också passa på att lyfta fram grundaren av Föreningen ATSUB – vår ordförande Birgitta Holmberg. Sedan hon startade föreningen 1993 har föreningen kommit i kontakt med oerhört många anhöriga och utsatta barn, unga och vuxna. Föreningen har etablerat ett forum för dessa där det finns stöttning och gemenskap. Utan Birgitta hade föreningen inte funnits. Hon har gjort, och gör fortfarande, en otrolig skillnad.

Verksamhetsansvariga, ATSUB

Amanda Kullenberg och Sara Laouini

Tankar

För ett år sen skrev jag min första text i denna bok, fick även möjlighet att läsa min text på Trasdockans dag.

Det kändes stort och jag är glad att jag gjorde det!!

För det jag va med om som liten är inget man vill ska hända sin värsta fiende!!

Men det är mer vanligare än man tror och det sker i alla samhällsklasser..

Jag har följt debatten om den där artisten med den sjuka texten som enligt honom själv bara var skämt och tänkt hur fan kan det vara ett skämt att skoja om att våldta småbarn!

Jag hade ett tag mycket hat o hämndbegär mot den förövaren som lever!

Men har kunnat släppa det för jag vill inte sjunka lika långt som honom!!

Mår mycket bättre nu även om det kommer dagar då allt känns svart.

Men dom är inte lika många som för ett år sen!

Så du som läser detta och kanske varit med om liknande tveka inte att söka hjälp..

Karl

10.023 anmälningar

27 anmälningar per dag

gjordes 2017 angående **sexuallbrott mot barn**.

Detta inkluderar våldtäkt, sexuella övergrepp, sexuellt utnyttjande, sexuellt tvång, grooming, utnyttjande för sexuell posering, köp av sexuell handling, sexuellt ofredande **mot barn som är under 18 år**.

Spelet

Ivrigt går jag fram till den fasta telefonen och börjar trycka fram ditt nummer. Jag tittar på den svarta krulliga sladden och lyssnar på signalerna. Jag räknar tonerna. Mamma har lärt mig att om den man ringer inte svarar efter 5 toner så ska man lägga på. Någoting som jag alltid tänker på när jag ringer någon. Efter två signaler svarar du genom att säga ditt efternamn. Jag presenterar mig på samma sätt som jag alltid gör på telefon. Ett simpelt Hej det är Raket! Till följd av kan jag komma ner och spela monopoli?

Du svarar ja! Jag säger att jag kommer snart. Jag ropar till mamma att jag ska ner till dig ett slag. Jag är ivrig! Vi hade badat nere i havet för bara några timmar sedan men ändå känns det som en evighet sen. Som så många andra dagar detta sommarlov så springer jag till dig. Du bor knappt 10 meter bort så jag tar inte på mig skor. När jag kommer fram så öppnar jag den röda tröga dörren och kliver in i ditt hus. Jag torkar av fötterna på hallmattan och tittar ut i uterummet för att se om du är där. Det är du inte. Jag går in i dator rummet som också är mina sysslingars sovrum när dem är här. Det står en våningssäng på den högra sidan av rummet och hyllor med en tv på vänster sida. Där sitter du och lägger passians på datorn. Jag blir glad och hälsar. Du har lärt mig spela passians med dig så jag sätter mig i ditt knä. Jag börjar spela. Jag blir riktigt inne i spelet och jag ser på dig att du också är intresserad. Jag drar ner klöver knäckt till ruter dam för att sedan fortsätta med spader 10. Du har knäppt dina händer om min mage så att jag inte ska trilla ner. Dina händer är varma och alldeles bruna av solbränna. Men istället för att hålla händerna om min mage så börjar din ena hand åka in under mina byxor. Du lägger händerna på mina trosor. Du är inte våldsam utan försiktigt som för att du inte vill att jag ska märka något. Som alla andra

gänger du gör så här mot mig så börjar mina tankar snurra. Varför skulle han ta på mig? Undra om du vet om att du gör det själv? Och jag börjar förneka. Du är vuxen! Du skulle aldrig göra så här! Du är gammal och skulle aldrig ens tänka tanken! Fy Rakel att du ens tror det om honom! Du är 11 år och paranoid sluta göra så här! Sen slutar tankarna jag låssas sätta mig mer bekvämt bara för att din hand inte ska vara kvar. Vi går ut och spelar sällskapsspel men du vet inte om att varje gång du gör så här mot mig så går jag sönder inuti!

Rakel

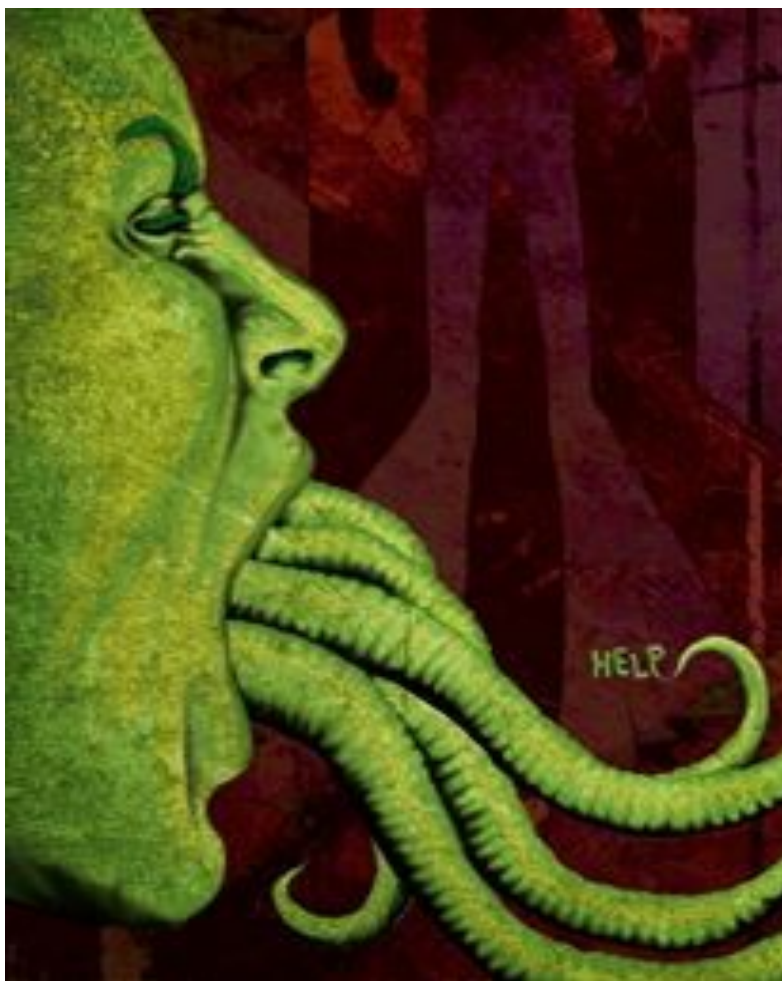
När jag var barn

Värsta var när jag aldrig visste när nästa övergrepp skulle vara. att vara utsatt för inest sedan jag var ett litet barn som mest 3-4 ggr per dag. av nära anhörig, grannar mfl. jag var en spänd fjäder varje dag. maten och katterna var min tröst... för mamma var jag ett psykiskt luder. Jag hade så mycket spänningar i kroppen kramade stolsben så händerna blev vita. kramper i ansiktet... gnuggade händerna. detta var min vardag... när jag var barn....

Anna

Illustration – Tysta skrik

Ritad av **Jonas Laouini**

Eko

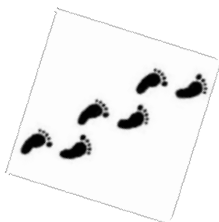
Du skrev att du var 14 år
Och att hon var vacker
Hon skickade en smiley
Trodde på dig
Du skickade en bild
skrev att ni borde ses
Hon kände pIRR i magen
tyckte du var söt

Du såg henne vänta
på en 14 årig kille
Med stark förväntan
i de blå ögonen
Du tog några steg
Hon fångade din blick
förstod vem du var
men sa ingenting

I ett enda andetag
Svepte stormen in
Föll tusen regndroppar
På bruna löv
Vinden piskade
Rev i öronen
Någon skrek
Och allt blev stilla

Ett eko hörs än
Av sprucken ungdom
Ett ilsket måttat slag
Mot en oskyldig fjärl
För dig var det
10 min
För henne var det
Ett helt liv

Sara Pettersson

En ungdom i gymnasiet fick uppgiften att rita något som skulle beskriva hen som person..

Det är inte lätt att avgöra vad som handlar om sexualbrott. Detta är svårt att kräva av en lärare. Däremot måste vuxna alltid fråga varför och läraren borde här ha gjort en orosanmälan och/eller kopplat in kuratorn.

Ungdomen, som blev utsatt för sexualbrott av sin pappa, har berättat att det skulle ha betytt mycket om läraren hade frågat någonting om teckningen. Att på något vis bli sedd.

När hjärtat får luft.

Jag vill ta bladet från munnen.

Jag vill uttala ord jag aldrig velat stifta bekantskap med.

Jag vill säga saker högt. Jag vill prata ärligt, rakt, utan filter och bortförklaringar.

Jag vill skrika så högt att alla hör vad andra människor har gjort med mig.

Mot mig.

Jag vill att världen ska veta vilka dessa personer är.

Hur de ser ut, vad de gör, hur de lever och vad de är kapabla till.

Jag vill att universums ljus ska riktas mot dem och bringa klarhet till vad det vandrar omkring för monster på vår jord.

De ska brännmärkas. De ska lynchas.

Mitt liv har bestått av ogrundade övertygelser om min uppenbarelse.

Alla byggda på premisser från själviska demoner som inte visat tillstymmelse till empati för den själ som gråter sig till sömns.

För det lilla livet som hellre blöder än läker.

För den tystade som lärde sig att hata sig själv.

Jag har drivit min hypotes om mitt icke-varande som vore det en sanning.

Det har varit så enkelt. Det har varit så lätt.

Inom loppet av några sekunder indoktrinerades jag i att avsky mitt väsen.

Avhumaniserandet fick bli ett karaktärsdrag.

Som att det berättas något om mig vad andra gjorde mot mig.

Jag tänker prata högt och länge.

Jag tänker överrösta alla de som pratar om lögn och påhitt.

Jag tänker dra fram en jävla tornado och riva upp alla de kontrakt som slutits mellan små liv och onda varelser.

Jag tänker driva fram som en orkan och föra skulden upp till ytan.

Jag tänker göra det för min skull, för att jag har varit tyst för länge.

Jag tänker göra det för din skull, för att du har varit tyst för länge.

Jag tänker göra det för vår skull, för att ingen, någonsin, ska behöva vara tyst igen.

Achillea

FN:s Barnkonvention

FN:s Barnkonvention om barnens rättigheter består av 54 artiklar. Det är som en lagbok för att skydda världens barn och låta dem få en bra uppväxt.

Alla artiklar är lika viktiga.

Några av dessa är:

- Ett barn är varje människa i världen upp till 18 år
- Alla barn har samma rättigheter och värde
- Barnets bästa ska alltid komma i första rum
- Varje barn har rätt att överleva och utvecklas
- Ett barn har rätt till båda sina föräldrar. Om hen denne vill!
- Varje barn har rätt till ett eget namn. Och om det är möjligt veta vilka deras föräldrar är.
- Ett barn har rätt till lek, vila och frid.
- Barn har rätt skyddas mot alla former av sexualbrott.
- Ett barn som blivit offer för vanvård, utnyttjande eller annan omänsklig behandling har rätt till hjälp.

Barnkonventionen blir svensk lag 1 januari 2020!

Gråt kära barn

Gråt du, kära barn,
Till sorgen lättar

Gråt du, kära barn
till solen lyser igenom
sorgens alla lager

Gråt du, kära barn
tills du är tömd på
sorg, elände och mörker

Gråt du, kära barn
tills du inte behöver
att jag håller ditt hjärta längre

Gråt kära barn,
men när sorgen tar
dig ifrån mig, vet;
att jag alltid hämtar dig åter...
... till ljuset!

Korpen

Illustration – Sanningar

Målad av **Roalianaja**

Mamma

Jag fryser så hemskt
låt mig ligga under dina vingar, mamma
bär mig
res mig upp så att jag kan stå
stå på mina egna ben
som har tappat marken

jag har tappat fotfästet
jorden snurrar sina tusen varv
jag hinner inte med

jag är delad
delad i två.
en som vill smaka livets söta droppar
en som vill ge upp

bär mig mamma
visa mig vägen tillbaka

Amanda

Illustration – Linneas teckning

När Linnea var 12 år ritade hon denna. Hon visar hur det kan vara att känna sig övergiven och utelämnad åt sin förövare. Övergreppen hade då pågått under 4 års tid.

**Vuxnas tystnad är förövarens bästa skydd.
Våga lyssna, se och tro.**

Hit kan du vända dig

Gå in och titta på deras hemsidor mer mer information!

För anhöriga

ATSUB i Stockholm – www.atsub.se

ATSUB/Göteborg – www.atsubgbg.nu

För dig som är utsatt

ATSUB i Stockholm – www.atsub.se

WONSA (World of no sexual abuse) – www.wonsa.se

Kvinnofridslinjen – www.kvinnofridslinjen.se

Brottsofferjouren – www.brottsofferjouren.se

Rise – www.rise-sverige.se

Novahuset – www.novahuset.com

NxtME – www.nxtme.com

Föreningen Tillsammans – www.foreningentillsammans.se

Mansjouren – www.mansjouren.se

Killfrågor – www.killfragor.se

Du kan även gå in på Unizons hemsida www.unizon.se för att hitta andra jourer!

Du är inte ensam! Vi är många som vill lyssna och som tror på dig!

Ljuset

När rädslan kramar om din kropp och hoppet faller ner,
vet att flera känner sig, några mindre några mer.

Lyft din blick från marken, ovan trädens topp
där i himlaranden kan du se både ljus och hopp.

Bär varje dag som en diamant i ditt hjärta
säkert är att allt blir bättre, även smärta.

Det låter som en klyscha men ta en dag i sänder
och om du förmår så lämna allt i vår Herres händer

Vet att allt liv är en stor gåva

och du är underbart värdefull det kan jag lova.

Du är unik och precis som det är tänkt

och det finns gåvor i dig som Herren har skänkt.

Allt förmår jag i Honom som ger mig kraft (Filipperbrevet 4:14
SFB15)

Åsa Viström

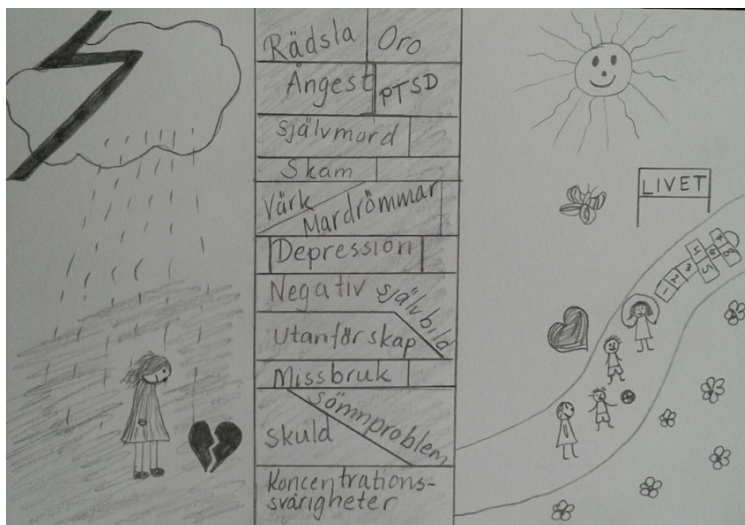

Barndomens eko

I vuxna kroppar,
Jag hör dem eka;
Barnens röster.

Emma

Illustration – Konsekvenser

Ritad av **Anna**

Även om det inte känns så, så går det att må bra igen. Det går att bli hel och att lära sig leva med det som har hänt.

Kom ihåg – det är **ALDRIG** ditt fel att du har blivit utsatt för våld och/eller sexualbrott. Aldrig. Skulden hör hemma hos förövaren, oavsett hur övergreppen har gått till. Det handlar inte om vad du hade på dig, om/hur du sa nej, varför du inte berättade, osv.

Det är aldrig ditt fel.

Myter om sexualbrott

I vårt arbete med anhöriga till utsatta barn och unga och vuxna som blivit utsatta för våld och sexualbrott får vi ofta höra berättelser om bemötande och hur myter hela tiden hamnar i rummet.

De vanligaste myterna som vi möter och ofta ser i samhället är

- Det är bara män som utsätter
- Det finns inte i vår kultur
- Barn hatar alltid sin förövare
- En farmor kan inte göra så
- Kvinnor kan inte utsätta barn för sexualbrott
- Pojkar/män kan inte bli utsatta
- Barn hittar på så mycket
- Barn är alltid rädda för sin förövare
- Barn leker ju så
- Man behöver inte bearbeta, bara att glömma
- Detta påverkar inte i vuxen ålder

Smått irriterat svarade jag i telefonen.
Jag som ville fortsätta spela.
Det var du som ringde.
Du frågade efter mamma.
Jag räckte henne telefonen.
Hungrigt återgick jag till mitt.
Jag spelade Heroes of might and magic III.
Jag var 17 år.

Slattern i colaburken är ljummen.
Jag går till köket för att hämta en ny.
Mamma vinkar sjasande åt mig.
- Gå ut!

Tiden går.
Fokus bryts.
Pratar dem fortfarande?
Tanken knuffas undan.
Tanken tvingar sig på.
Tanken byts mot oro.
Har det hänt något?

Tiden går.
Mamma kommer ut.
I handen håller hon telefonen.
Hårt.
Vita knogar.
Tom i blicken.
Jag frågar det självklara.
- Vad har hänt?
Inget svar.
-Mamma?
Inget svar.
-Mamma, vad är det som *har hänt!?*
Jag får ett svar men svaret besvarar inte min fråga.

-Vi måste åka och hämta din syster...

Jag lagade det du förstörde

Du dödade min ungdom
knäckte mitt hjärta tog mitt förtroende ifrån mig, krossade mina
revben

Du tog min trygghet och mitt leende ifrån mig
förstörde mitt förtroende till mig själv
och tillit till andra som jag älskade

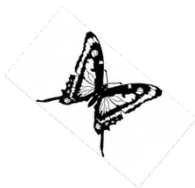
Du tog ifrån mig nästan allt

Jag plockade upp allt du knäckte och krossade sönder och lagade
min självbild och hjärta, men glädjen på mitt ansikte är synlig
men i mina känslor gav du mig ångest, depression och jag
drunknar sakta.

Förutom mitt hjärta den styrkan i mitt liv du kunde inte döda min
själ

Med den kraften byggde jag upp
mitt självförtroende och värdighet

Ahmed Omar

**Det går inte att tysta ihjäl
övergrepp. Bara pratas ihjäl.**

Bryt tystnaden.

Rätt till sin kropp

Det kokar i mig, vad är det för jäkla lag
Skall barn behöva ha det så här varenda dag
Vi förhandlar om världens barn men glömmer
Att i vårt land det mycket skit i sig gömmer

Han är inte många år och vill så gärna vara
En helt vanlig skolgrabb med kompisar bara
Men först satt övergreppen för honom stopp
Han bad ej att lida för nån vidrig snopp

Hans dagisvistelse blev stoppad, för nåt hände
Gud vet vad, livet snabbt och tragiskt vände
Han ville inte leka, busa och vara glad som vi
Han ville bara skrika, gråta och slå sig fri

Han får ingen hjälp, det finns inte resurser till
Hjälp i skolan, fast han inget hellre vill
Än vara som alla lyckliga ungar små
Hur skall det sluta, säg hur skall det gå

Han försöker berätta, men ingen tror
Att allt detta skit på övergrepp beror.
Han har rätt till sitt liv, rätt till sin kropp
Vi måste på eländet omedelbart få stopp

Gitta

Illustration – Ensamhet

Målad av **Roalianaja**

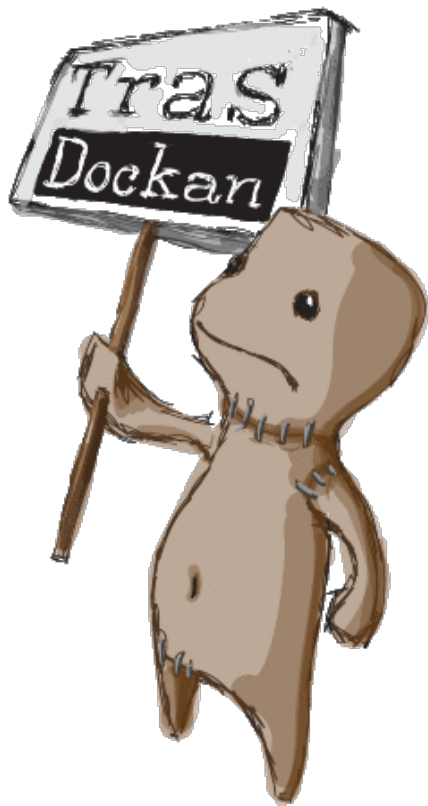
Av de **10.023** anmälningar om **sexualbrott mot barn** som gjordes under 2017, ledde **786** av dessa till åtal.

Av de 786 anmälningarna som ledde till åtal och togs upp underrättegång, ledde **723** av dessa till en fällande dom.

Detta innebär att det endast är **7%** av alla anmälningar som leder till fällande dom.

Våga stå upp för barnen – lyssna och tro!

Enda vittnet

Två öppna ögon när resten av världen blundar. Två lyssnande öron när resten av världen stänger skriken utanför.

En vit lurvig päls som kramar henne när hon inte orkar mer.

Snön låg kall på marken, träden kala ovanför. Han stängde dörren om henne och hon såg sin mamma försvinna allt längre och längre bort. Gråten kom i halsen när hon tittade upp mot de lysande lyktstolparna som susade förbi i bilens fart. Det var kallt och de få träd som stod vid vägkanten var avklädda, nakna efter vindens framfusighet och snöns första flingor låg tätt ovanpå. Hon kunde likna sig vid träden? Lika kall och naken...

Pappans fingrar skulle smeka hennes kropp . Pappans äckliga fingrar skulle smeka hennes nakna kropp. Hon skrämde bort den hemska tanken och kramade hårt sin vita gossekanin. Kaninen visste men kunde inget säga eller trösta henne från detta svek. Sedan, efter att pappan hade utfört sina övergrepp och fått det han önskat sig, bad han om förlåtelse och köpte en docka eller nalle åt henne. Hon ville ha någonting annat, inte en nalle eller docka. Hon ville ha frihet, hon ville ha tillbaka sin själ, sitt hjärta. Hon ville att han skulle försvinna, men ändå inte, han var ju hennes pappa, och förresten hade han sagt till henne att detta är något alla pappor gör med sina döttrar, bara för att visa att de älskar dem. Kaninen hade sett allting, men kunde ingenting göra, den kunde inte stoppa det som skett.

Väl hemma var hon trygg. Inte trygg- men trygg. På natten kunde hon inte sova, hon drömde om pappans händer och om hennes nakna kropp. Hon skrek för att det gjorde ont, hon skrek för att hon var rädd. Mamman höll om henne ovetande. Hon visste inte varför skriken kom, inte varför hon aldrig sov. Mamman badade flickan en dag. Det var ännu kallt och snön låg tät. Flickan grät,

hon grät och grät. Hon berättade för mamma om pappans äckliga händer, hennes nakna kropp och allt svek, allt hemskt hon varit med om. Hon fördes till olika doktorer, alla hade samma svar. Hon hade nu berättat för dem också.

Hon visade stora tecken på ångest, hade börjat bita sig själv och andra.

Hon gjorde sig själv illa för att lindra smärtan i hjärtat. Polisen trodde på flickan fast pappan hade sagt att det var hennes fel . det var hon som var skyldig, hon ville, inte han. Pappan dömdes aldrig, polisen hade inte tillräckligt med bevis, de kunde inte döma till hennes ord.

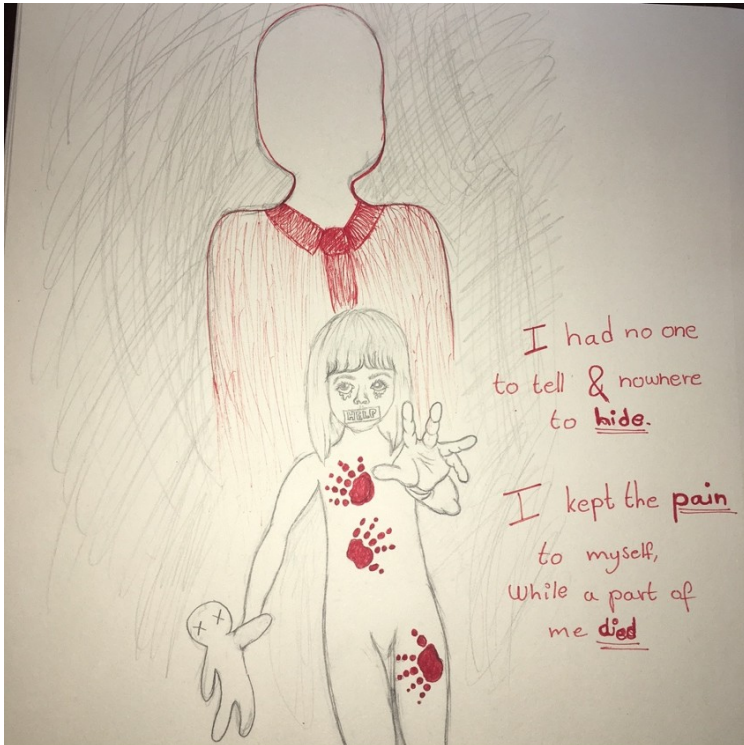
Det fanns inga vittnen, bara en lurvig vit kanin...

Amanda 13 år

Endast 7 % av de anmälda sexualbrotten leder idag till en fällande dom.

Just för att det saknas vittnen.

Illustration – I had no one to tell

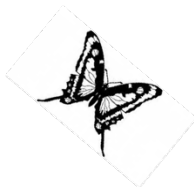
Ritad av **Varinia Areas Cerna**

Vuxnas tystnad är förövarens bästa skydd.

Kan inte göra något

Han bara finns där
I skepnad av en annan
Ondska och smärta
Ilska och aggression
Han dödar mitt hjärta
Tränger in i mig
Tar min själ
Våldtar min kropp
Mitt sinne
Jag hatar
Andas en kamp för frihet
River ett sår i det som ska kallas ditt
ansikte tar en nål och gör hål i dina ögon
så du blir blind för att känna smärta
Önskar livet ur dig
Död, begravnen och din existens ska utplånas
Och aldrig hade funnits
Men så våldtagen ändå du är ett
monster och har ett hjärta av is

Ahmed Omar

Boka föreläsningar om våld och sexualbrott mot barn och unga

Det är viktigt att bryta det tabu som finns kring våld och sexualbrott mot ungdomar. Tystnad är förövarens bästa skydd, vilket är en stor anledning till att vi gärna kommer ut och föreläser. Vi tänker också att många som är eller har varit utsatta tror att de är ensamma om detta och det är bra att se att så inte är fallet. Men även att som vuxen få information om de signaler ett utsatt barn eller ungdom kan visa upp.

Vi föreläser för elever, skolpersonal, fritidsgårdar, polis, socialtjänst, BuP, politiker, andra organisationer, m.fl.

Våra föreläsningar är kostnadsfria, med undantag för resor utanför stockholm då reseersättning kommer till.

För mer information, vänligen kontakta oss via mail på info@atsub.se

Din hand i min

Tyst tar jag dig i handen,
tyst känner jag din
varma hud mot min.

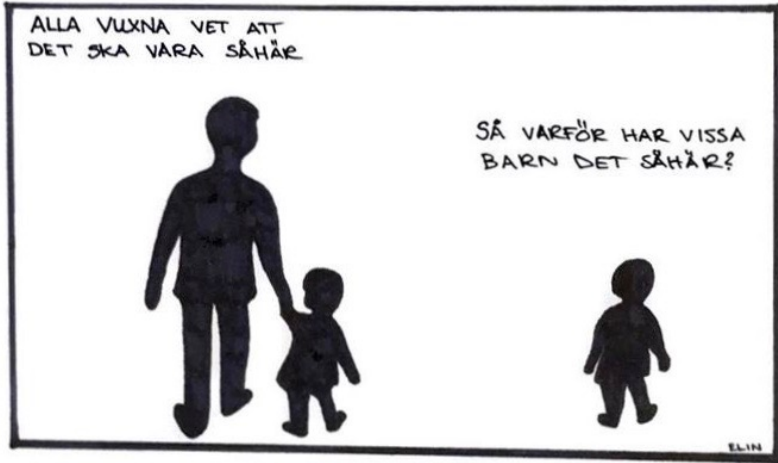
Inga ord behövs i mötet
mellan två älskande händer,
hjärtat talar åt oss.

I ljus, mörker, oro och glädje;
om din hand möter min
klarar jag allt.....
Å allt kan jag möta!

Korpen

Illustration – Alla vuxna vet

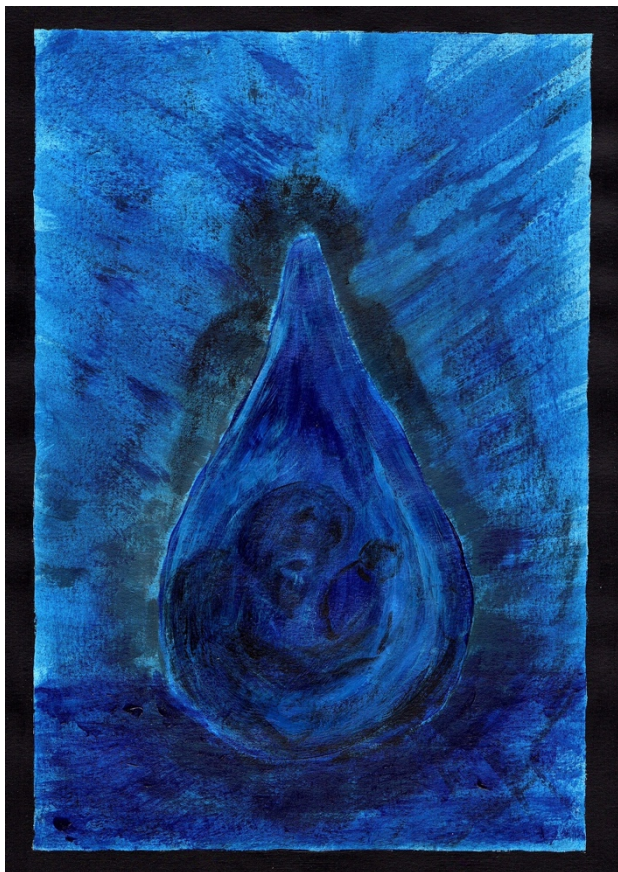

Ritad av Elin

**Vuxnas tystnad är
förövarens bästa skydd.**

Illustration – Bakom tårarna

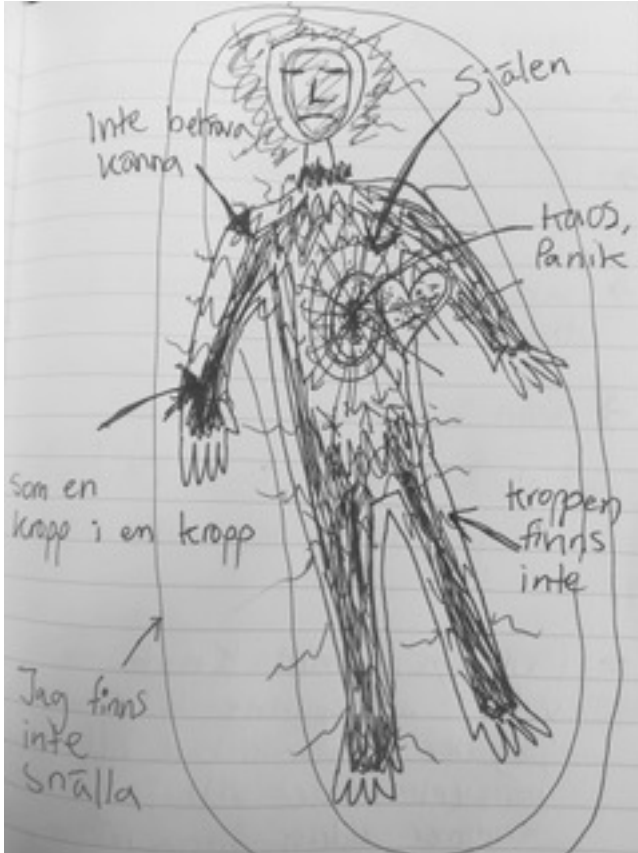

Målad av **Roalianaja**

Alla barn har rätt till en trygg barndom och få vara barn.

**Illustration – Paniken och smärtans centrum
lämnar sår som än idag består**

Ritad av **Adopterade barnet 24 år**

**Den mest kärlekslösa
handling ett barn kan utsättas
för är sexuella övergrepp.**

Jag bara låg där

Jag bara låg där
Under dig
Du rörde dig ovanpå mig
Hårt och snabbt
Det gjorde ont
Du frågade aldrig mig
Om jag också ville

Jag bara låg där
Under dig
Jag kunde inte röra mig
Kunde inte ta mig därifrån
Bara stirrade på dina slutna ögon
Du var inte kontaktbar
Jag fick inte fram några ord
Kunde inte skrika
Fast jag vet inte
Om du ens hade reagerat
Om jag hade sagt något

Jag bara låg där
Under dig
Tills du var färdig
Med ditt
Och klev av mig.

Malin

”Ljuger barn om övergrepp?”

En socialsekreterare fick frågan och svarade:

”Ja, ofta. De säger att det inte har hänt, när det har hänt.”

(Ur ECPATs skrift ”Upp till ytan”; 1999)

Illustration – Maskrosbarn

Ritad av **Karolina Bergenwall**

Världshavets arv.

Hela Atlanten rymms i mina tårkanaler.
Det är ett hav av smärta.
En ocean av sorg.
Här i kan du bada med sårandets sanna jag.
Möta otrygghetens förste.

Du kan inte bottna här.
Du kan inte simma här.
Strömmen för dig bort ifrån land och ut mot öppet hav.
Horisonten nalkas. Undergången är precis intill.
Någonstans emellan här och nu.

Tidvattnet för med sig en förändring.
Ringarna på vattnet kan berätta om morgondagen.

Du hade önskat annorlunda. Jag också.
Alla hade gjort det.
Men vågorna har också besked.
- Lär dig av det du varit med om.
Väx genom det du går igenom.

Achillea

Illustration – Ensamhet

”Att ha värk gör ont men att inte bli trodd gör ondare.”
– Flicka, 15 år

Ritad av **Karolina Bergenwall**

Tistel

Ge mig
ta mig
förgör mig

se mig
led mig
berör mig

Låt mig vara nu!

Amanda

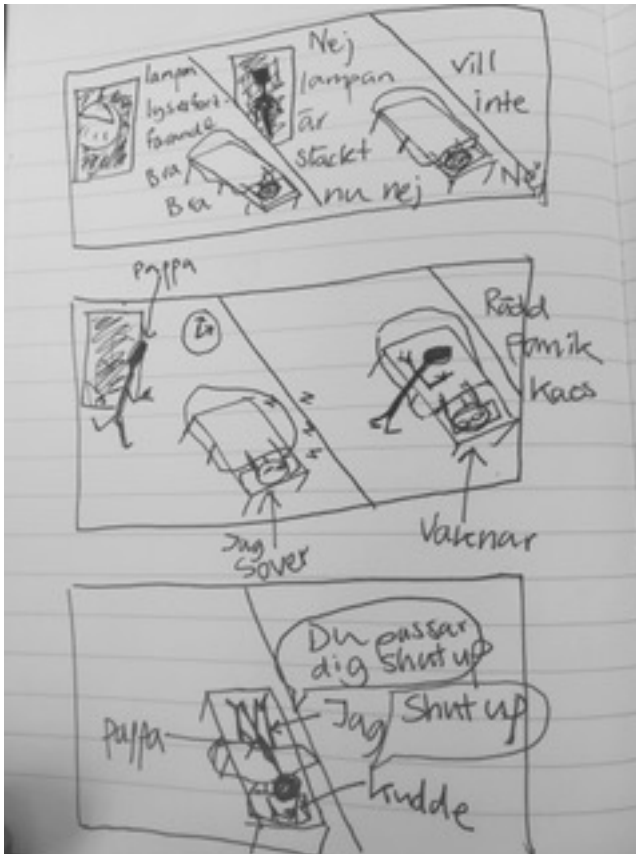
Uppslukad

Hon brann.
Elden brände hennes skinn.
Åt upp henne, slukade henne.
Hon kunde inte värja sig.
Varken från hettan eller eldens flammor.
Huden smalt. Smärtan olidlig,
Sveket värst.

Anonym

Illustration – Psykisk ohälsa

Psykisk ohälsa växer inte fram av en ändlös rot utan förklaring
Tillslut blev livbojen den
när sveket varit ett faktum

Ritad och skrivet av **Överlevare**

Föreningen ATSUBs sommarläger

”Våra barn som berättat om hemspheter och svek har varit på läger med bus och lek.

Vi badade och sjöng och hade det jättebra, vi skojade och målade varenda da.

Vi fick gulla med hästar som vi borstade på och med rosa löshår vi prydde svansar också.

Att använda havregryn till både bröd och måleri, det var något nytt och kul tyckte alla vi.

Vi testade i sandlåda och rabatter på att gegga med färg för att våra konstverk få.

Tillslut tog vi socker för måla me och resultatet av detta kommer ni att få se.”

- Birgitta Holmberg,
Ordförande, ATSUB

Konstverken från lägret kommer att visas upp på en konstutställning under hösten. För mer info se vår hemsida www.atsub.se

Jag är så jävla arg

På minnet av intimitet som jag aldrig bad om
Har bränt sig fast på min näthinna
Och dyker upp som minnesbilder
När som helst, var som helst
Du är inte värd den uppmärksamheten
Du är inte värd någonting
Men ändå så finns du där

Jag kommer fortsätta att vara arg
På vad du har gjort och på de friheter du har tagit
Klampat rakt över mina gränser
Utan minsta hänsyn, utan minsta respekt
Och utan att alls bry dig om att du just då gjorde mig illa
För att du ville ha sex den där kvällen
Men jag sa nej
Jag sa jävligt tydligt nej
Sen blev tydligen mitt nej
Någonting som du en stund senare tyckte man kunde bortse ifrån
Men vet du
Det där nej, det gällde hela kvällen
Jag trodde jag var jävligt tydlig med det

Jag hoppas
Att du för alltid kommer förbli olycklig och aldrig någonsin får
ligga mer
För det
Det är det enda du är värd.

Malin

Min kropp är min!

När pusselbitarna faller på plats

Det hela uppdragades när min universitetsklass läste en kurs om barn med socioemotionella svårigheter. Då var första gången som jag insåg att skammen jag burit på i nästan 20 år inte var min att bära. Kvinnan som föreläste för oss talade så ömt om alla dessa stackars oskyldiga barn vars gränser överskridits av de personer som ska skydda dem och tankarna började snurra, var jag en av dem?

Av rädsla för att bli anklagad för att älta och vältra mig i självömkan försökte jag dock fortfarande att hålla den enorma sorg jag kände för mig själv. Sorgen över den barndom som tagits ifrån mig, sorgen över att inget skyddat mig och min kropps rättigheter när jag inte hade förmågan att göra det själv, sorgen över den självkänsla och det självförtroende alla förtjänar men jag aldrig haft, sorgen över allt jag gått miste om på grund av någon annans själviska vidriga handlingar.

Min kurator säger att det inte är ovanligt att något utifrån triggar en, hade det inte varit en kurs på universitetet hade det nog varit något annat. Idag är det rätt uppenbart för mig att det här var något jag behövde bearbeta. Det här var något som hämmade och handikappade mig i mina försök att leva ett fullgott, lyckligt liv.

Att vara klumpig, onormalt lättskrämd och överdrivet misstänksam, att konstant känna en bristande tillit till andra och plågas av orimliga fobier är hämmande men inte direkt handikappande. Att inte kunna känna sitt egenvärde och kunna sätta gränser, att sätta sig i situationer där man inte har kontrollen och att utsätta sig själv för mental och fysisk skada på grund av att man inte anser sig vara värd mer är handikappande, dessutom

farligt. Min kropp kämpade tappert för att få min själ och mitt sinne att förstå att man inte bara kan lägga locket på. Jag plågades av sömnsvärigheter, åttörningar, sociala fobier, panikångest och mardrömmar. Hela mitt väsen skrek efter hjälp.

Människorna i ens omgivning kan omöjligt förväntas kunna förhålla sig till en sorg som är så så olik något de tidigare erfarit och så långt utanför deras egna referensramar, folk vet inte hur de ska handskas med det obegripliga. Så därför lär man sig låtsas, därför klistrar man på ett leende och applicerar skratt och skoj där det verkar lämpligt. Man blir en mästare på att hålla skenet uppe. Att prioritera sig själv är ett helt okänt begrepp. När masken ramlar av i hemmets lugna vrå kan man slappna av. Man får vara precis den man är och kroppen får en chans att vila. Men som sagt, till slut får kroppen nog, giftet måste ta sig ut innan det förgör dig inifrån.

Så jag ringer psykakuten för att få prata med någon om min trasiga själ, som hon på andra sidan luren så vackert kallade det, och så var karusellen igång. Aldrig under resans gång har jag varit säker på mitt beslut, jag har haft en konstant oro inom mig för vad andra skulle säga om dom visste vad jag satt och sa till vilt främmande människor. Trots att jag sökte hjälp för min egen skull, för att jag inte skulle gå under, så har jag haft enorma svårigheter med att intala mig själv att jag förtjänar hjälp.

Jag vet att jag inte är unik, att det finns fler som jag, som är så inne i sitt eget huvud att kroppen nästan saknar känsel, så avskärmade från omvärlden att minsta oväntade ljud får en att hoppa högt och man känner sig som en tonåring fångad i puberteten då man hela tiden slår in i saker eller snubblar och liknande.

Jag vet också att min historia också är långt ifrån den värsta, men det gör inte effekterna och sveket mindre riktiga. Det faktum att inget våld förekom i samband med något av övergreppen gör det inte mindre sant. Inte heller att den enda människan vars viktigaste uppgift var att skydda mig och min integritet vände mig ryggen.

Min mamma vill inte kännas vid min berättelse, hon säger att hon förstår, att hon gjort vad hon kunnat, men i själva verket har hon misslyckats. Hon har som så många andra sopat mig, mina känslor, min integritet och mina rättigheter till min egen kropp under mattan. Men hon är inte längre mitt bekymmer, jag har inget ansvar för att blidka hennes ångest. Jag måste ta hand om mig.

Jag plågas fortfarande av min kropps fysiska utspel, men i avsevärt mindre utsträckning. Vissa dagar känner jag mig som vem som helst, andra är det sämre. Idag ser mitt liv annorlunda ut än för bara nått år sedan. Jag kan se och förstå att alla händelser som inverkat på min verklighet och mitt liv inte alltid varit inom min kontroll men likafullt har jag kommit till insikt om att jag har förmågan påverka mitt liv och mitt välmående.

Jag har konfronterat min förövare och jag har uteslutit hans existens från min. Jag har konfronterat min förtryckare och återtagit tyglarna för mitt liv och mina känslor. Däremot måste jag varje dag, varje vaken sekund påminna mig själv om detta för att inte vekna och krypa tillbaka in i mitt skal igen.

Jag kämpar på och längtar till den dagen då kampen inte blir lika ansträngande utan jag prioriterar mitt eget välmående lika högt

som jag tidigare prioriterat andras välmående, och därigenom ofta underminerat mitt eget. Efter att under så många år näst intill vikt mig dubbel för att anpassa mig, lagt undan mina önskningar för att låta andra gå före, så låter jag idag mina egna behov komma först, oftast.

Jag säger inte att jag är hel, att jag är läkt, för jag jobbar fortfarande väldigt hårt med mig själv, men oavsett om jag njuter av en bra dag eller plågar mig genom en dålig dag så har jag ett lugn inom mig som jag tidigare aldrig känt.

Jag har kommit till en punkt då jag inte längre anser att familjen nödvändigtvis är de som man har blodsband till och även om jag vissa stunder saknar den nära kontakten med mina föräldrar som jag kan se andra runt mig ha med sina föräldrar så har jag accepterat situationen som den ser ut för mig. Jag vet att för att åstadkomma en sådan relation med min mamma så måste masken på igen, jag måste låtsas att vi är den perfekta familjen utan problem och jag måste släppa tillbaka honom in i mitt liv, och detta skulle inte ge mig någonting positivt.

Sara

Illustration – Under ytan

Målad av **Roalianaja**

Han

Kärleken i hans blick.
Förståelsen i hans kyss.
Tryggheten i hans beröring.

Han kan inte sudda ut ären.
Inte göra det gjorde ogjort.
Men han kan visa mig vägen.
Han kan visa att det inte ska göra ont.
Att det inte ska baseras på rädsla.
Inte baseras på sorg och svek.

Jag omsluts i hans famn.
Jag njuter av hans kärlek.
Jag ser framtiden i hans ögon.

Anonym

Utan och innan

Jag vände ut och in på det som varit men hittade inte det jag letade efter. En droppe värdighet, en uns respekt, inget fanns där det borde ha funnit.

Jag tittar på hinken med värdighet, respekt och självkänsla jag samlat ihop under åren. Tar en djup klunk och låter mig känna storheten i varje hårt förvärvat droppe.

Elin

23 635 anmälningar

65 anmälningar per dag

gjordes 2017 angående **misshandel mot barn under 18 år**.

Misshandel mot barn 0 – 6 år	3.990
Misshandel mot barn 7 – 14 år	11.822
Misshandel mot barn 15 – 17 år	7.823

Din lag

Ditt maktbegär
begär
av en trasig själ
misär

stanna

ta min hand
ta mitt hat
gör mig hel
för all del
gör mig stark...

men du söndrar mig
förnedrar mig
förseglar mig

en spark
ett slag
jag lyder din lag

tokigt va?
hur man kan överge sig själv
förändras
förpestas
bemästras

du får som du vill
jag står still

knyter din kravatt
medan du skrattar
ditt vidriga
snuskiga
äckliga
hånande skratt

tror du att du har segrat nu
bara för att du brutit mig
samman och itu?

jag står fortfarande
kanske inte rak

i tystnaden är jag fortfarande
ett vrak

men jag står
och jag hoppas att du förstår
en dag kommer domen
då blir det du som lyda en
lag

till dess
stampar jag ner min 35:a
och skrattar mitt falska
förädiska
förödande skratt

Amanda

Ett barn som aldrig var ert barn

Rädd, panik och kaoset lagt sig
Tillslut klar med mig och jag kunde somna.
Du gick ut som inget hade hänt
Känslan av ont jag fått känt.
Du skrattade, hånade mig efteråt för att få mig att le.
Skrämma och hånade mig, för att få mig själv att skåda.
Ingen sa något, ingen undra, varför jag tillslut plundra min kropp
på kalorier och ingen skulle våga möta upp och se, ett litet barn
som jag var då allting började.
Ni var vuxna som tog pappas förlöjliganden, är bättre nu ifrån
ätstörningen, men också samtidigt itu, börjat träffa en man typ en
pensionär, han är snäll men också inte snäll, precis som du pappa!

Adopterade barnet 24 år

Samtycke

Hon drömde om hans beröring
Saknade den
Önskade den
För den visade att något vackert kunde ske
Mellan två människor
Som verkligen,
Innerligt
Vill

Josephine

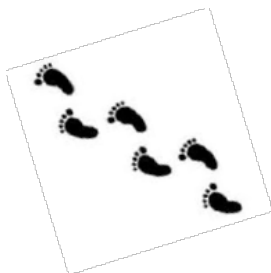
Ta hand om våra barn – de är vår framtid!

Flickan

Flickan som upplevt helvetet innan döden.
Flickan som blev sviken och sårad om och om igen,
tills hennes hat mot människor, var större än något annat.
Flickan som fått känna så mycket smärta,
tills ingenting längre gjorde ont.
Flickan som fällt så många tårar,
tills hon inte längre kunde gråta.
Flickan som inte hade rätt att visa rädsla,
blev rädd för allt, i hemlighet.
Flickan som blev misshandlad, våldtagen, slagen,
tills hon inte längre vågade ropa efter hjälp.
Flickan som svält sig själv,
tills hon inte längre visste vad hunger eller törst var.
Flickan som kallades misstag,
glömde bort sitt namn, glömde bort allt som betytt nåt.

Ahmed Omar

Vad skulle du vilja säga till de barn som inte har det så bra?

<p>”Ingen får göra barn illa. Då ska man berätta för en vuxen.” <i>Flicka, 8 år</i></p>
<p>”Barn har rättigheter. Det är faktiskt lag.” <i>Pojke, 9 år</i></p>
<p>”Ingen ska vara ensam. Alla behöver någon.” <i>Flicka, 8 år</i></p>
<p>”Jag ska bli polis. Då ska jag sätta de som gör illa barn i finkan.” <i>Pojke, 6 år</i></p>
<p>”När någon är dum mot mig berättar jag för pappa. För det är vad man ska göra.” <i>Flicka, 7 år</i></p>
<p>”Min mamma hjälper barn.” <i>Pojke, 6 år</i></p>
<p>”Om de blir ledsen på natten borde mamma och pappa krama dig så det blir bra igen.” <i>Pojke, 6 år</i></p>
<p>”Jag trodde att pappa hade försvunnit en gång och då blev jag jättelelsen. Men han kom tillbaka.” <i>Flicka, 6 år</i></p>

TYSTNAD ÄR FÖRÖVARENS
BÄSTA SKYDD. SKRIK FÖR
DEM SOM INTE KAN ELLER
VÅGAR SKRIKA SJÄLVA.
SKRIK FÖR TRASDOCKAN.

Sårbarheten

I vår skörhet ligger vår mänsklighet,
den gör oss modiga, starka
och kan leda oss rätt i livets alla val.
Skörheten gör oss vackra,
unika, levande och förtroliga.
Den tänder ett ljus i oss som syns och känns,
i långa och korta möten.

Skörheten kan förvrängas, förlöjligas.
Då kan vi börja tro att den skadar oss,
gör oss mindre och svagare.
Hårdhet kanske ersätter det vackra, sköra,
då går vi mot inre ensamhet, kyla och mörkrets makt.

Bevara, bevaka din skörhet,
låt den leva och andas fritt.
Så mörkret aldrig vinner!

Korpen

Tavla – Ett livsverk

En gåva som hänger på väggen i ATSUBS lokal.
Verkligen ett livsverk.

Gjord av **Aman**

Jag var ett problem

Du sa att det var jag som var ett problem
Fast det var du
Som hotade mig med knytnäven den där dagen
När vi hade bråkat
Eller alla gånger som du
Har grabbat tag hårt i mina armar
Kallat mig saker
Skuldbelagt
Krävde att jag skulle ljuga
Om hur det faktiskt var hemma
Utan att tänka på
Hur dina ord
Grävde sig djupare fast inom mig

Fast det kanske inte spelade någon roll
För det var ju jag
Som var problemet.

Malin

Du

Vet du om jag säger att du vet
Att himmelen bär på en hemlighet

Vad tror du om jag säger att du tror
att ingenting kan hända, jag är liten, du är stor!

Vad gör du om jag säger att du gör
Det som du gör men som du inte bör

Amanda

Ensam

Pilgrimsfärden ledde mig världen runt
Inget land hade svaret
Ingen stad hade kärleken
Ingen människa hade godheten
Jag hade inget
Sökte något
Vart ledde önskan mig
Vart ledde ensamheten mig
I grottans mörker kunde jag inte se mer än eldens skuggor,
Likt Platon beskrivit
Jag stirrade in i elden, drömde mig ut
Drömde mig bort
Undrade över ensamhetens isolering, över grymhetens nävar
Kände skräcken krama mitt hjärta
Jag skulle dö ensam

Anonym

Illustration – Dödens korsning

Ritad av **Emma S**

**Håll inte en tyst minut för våra utsatta barn
– utan skrik så högt du kan!**

Älskade liten

Om jag kunde skulle jag skydda dig från honom
Du skulle aldrig behöva vara ensam med honom
Du skulle aldrig behöva stå ut med hans äckliga beröring
På fel ställen
Du skulle aldrig behövt träffa honom överhuvudtaget
Hade jag kunnat hade jag valt en annan pappa åt dig

Jag hatar honom för vad han gjorde mot dig
Jag hatar honom för den han är
Jag hatar mig själv för att jag inte kunde stoppa honom

Din mamma

Illustration – Utanför väntar de

Målad av **Roalianaja**

Mellan 2001 och 2017 har det gjorts

107.958 anmälningar

angående **sexuallbrott mot barn**
under 18 år

Din lilla hand

Din lilla hand i min, och livet ler
Säg vad kan jag i livet önska mer
Jag frågar stilla: vem är min skatt
Hon svarar med ett lyckligt skratt

Hon tar mig med till lekens land
Hon är mamma, prinsessa ibland
Jag får roller som bov och polis
Eller koka mat på hennes lilla spis.

Hon påminner mig om livets gång
Jag är liten men mormor lång
Men mormor är gammal, hon är skral
Att sköta vår Tv och byta kanal.

Hon lär mig allt om dator och teknik
Och har en helt underbar mimik
Då hon klappar min kind och säger såhär
Mormor så himla lös du är

Gitta

Glöm inte att se hela familjen

På gränsen till tonåring började min pappa att utsätta mig för sexuella övergrepp. Det var fruktansvärt att min egen pappa kunde göra så. Och vilka medel han använde för att få mig dit han ville. Hjärtvädden som skedde för att få till dessa övergrepp har varit en lång resa att ta itu med.

Jag berättade för min mamma innan studenten om vad pappa gjorde och hon gjorde allt i sin makt för att hjälpa mig. Tog mig till världens bästa polis, det blev en anmälan och de tog in honom. Han blev till och med häktad sedan. Och fälld i tingsrätten. Och i hovrätten. Högsta domstolen avslog pappas överklagan och det var ”färdigt”.

Jag gick hos en psykolog och människor var väldigt försiktiga med mig och jag mådde otroligt dåligt också såklart. Jag använde mig av flera olika självskadebeteenden för att hantera vardagen. Men efter mycket om men, den resan som följde där, så ordnade det upp sig. Och utifrån att jag blev sedd, jag blev hörd, jag blev trodd och jag fick den hjälp jag behövde så gick det bra.

Till saken hör, vilket inte syns i det jag skrivit ovan, att det finns en bror. En bror som är ett år yngre än mig som också bodde i detta hushåll med pappa. Som inte blev utsatt för sexualbrott, men som hade det lika svårt med en diktaturstyrd förälder under så många år. Vår pappa styrde verkligen irrationellt och med järnhand.

När allt uppdagades med pappa och polisanmälan ägde rum, så försvann någonstans min bror. Min bror var inte ett sexualbrottsoffer direkt, men ofantligt mycket så indirekt. Så fort jag öppnade munnen och berättade, förlorade han sin pappa. Han förlorade sin barndom. Han förlorade en framtid med en

fadersgestalt, en farfar till sina barn. Hela hans liv föll isär och han stod där, ibland med oss och ibland utan oss, som Herkules och höll upp sitt liv. Sin vilja till framtid. Sin spruckna identitet och uppbyggnad av sin nya identitet. Han var egentligen förkrossad. Och ingenting gör mig så stolt idag som tanken på min bror. Min bror. Han har mot alla odds tagit sig fram. Mot den han vill bli, den han vill vara, det liv han vill leva. Trots samhället. För han syntes inte i helheten. Offret – jag – fick ta plats. Hans plats var luddig, inkonsekvent. Han borde ha fått direkt samtalskontakt som jag. Han borde på alla sätt och vis också fångats upp i detta som jag. Även min mamma.

Men allt fokus hamnade på mig. På offret. Men ingen såg att min bror – ett år yngre än jag – också var ett offer som behövde hjälp.

Sara

Jag vill

Hatets eldar brinner
Jag vill skrika
Jag vill slå

Känslan av orättvisa
att inte bli sedd
inte bli hörd
lämnad kvar
utnyttjad

Jag vill explodera
Jag vill hämnas
Jag vill lämna

Men jag stannar kvar

Längtan

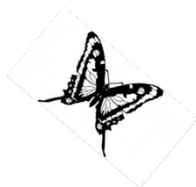

Illustration – Överleva

Ritad av **Malin Gammelli**

Ingen ska behöva vara ensam i sin utsatthet. Lär barnen att inte ha skadliga hemligheter!

Då är inte nu

Det har gått många år nu.
Ändå drömde jag om honom inatt.
Det var vidrigt!
Han ville, det han alltid velat.
Jag sa nej! Som jag alltid gjort.
Han gjorde vad han ville i alla fall.
Som han alltid har gjort.

Jag försökte spela in hans tjat, hans vilja, hans äckel på en gömd mobiltelefon.
Jag insåg att jag försökte prata med någon som ser bort för att kunna skada.
Som inte har empati! Och kan skada!
Som inte älskar sin dotter.

Vaknar av rädsla och obehag.
Med känslor av äckel och oro.

Ändå har det gått så lång tid...

Lilly

Klass 8 om barn som säljer sex

”Jag tycker att det är hemskt, helt jävla hemskt. Att man utnyttjar ett barn är nog ett av det värsta brotten man kan göra. Man får ett barn att må så dåligt bara på grund av att man själv ska få som man vill. Det är så jävla egoistiskt och jag blir så himla arg på dom som gör något sådant. Helt jävla oförlåtligt. Barn ska vara barn, inte sexleksaker.”

”Jag tycker det är hemskt när en förälder utnyttjar sitt barn sexuellt. Det är äckligt och sorgligt att barn inte ens ska kunna lita på sina föräldrar. Barnen kanske inte vågar berätta för resten av familjen för dem kanske aldrig våga lita på någon för dem vet aldrig vad konsekvenserna kan bli.

Det värsta för ett barn borde vara att inte kunna lita på sina föräldrar och känna en jobbig ”skäck känsla” när man ser dem för man vet aldrig vad som kan hända.”

”Ett barns barndom ska vara en av de saker man ska komma ihåg i många år framöver.

Barndomen ska inte innehålla massa saker som får barnen att må psykiskt dåligt. De ska kunna titta tillbaka på sin barndom med ett brett leende.”

”Jag tycker det är fullkomligt vansinit att vuxna ger sig på barn. Vad kommer att bli av dessa barnen som är helt ’förstörda’. De kommer att ha ett hål i sig i hela sitt liv. Och då undrar man, hur många får hjälp?! Inte många. Hur kan det komma sig att dessa vidriga galningar fortfarande sitter och kollar på annonser just nu?!”

”Jag tycker att det är otroligt vidrigt. Hur vuxna människor kan köpa sex av barn?! Det är ofattbart och otroligt äckligt! Dessutom tycker jag att det är helt sinnessjukt hur de som utsätter dessa barn för sexuella handlingar/sexköp kan få ett så litet straff som exempelvis böter!?

Det är helt sjukt.

De borde ha mer vett i skallen än att köpa sex från BARN.”

”Det är inte normalt att utnyttja minderåriga eller någon alls. De här männen eller kvinnorna har ett stort problem.”

”DET ÄR FEL. Barn ska helst inte behöva oroa sej för någont som detta, men ändå är det vanligt.”

”Jag tycker det är förjävligt hur män kan göra så här! Bara tänk tanken att du eller ditt barn blir sexuellt drabbat. FAN! Det här är inte bra, vi måste göra nått. Det finns inga fler ord för det här. Det ända vi kan göra är att ta bort det OCH KÄMPA”

”Jag tycker att det är vidrigt och läskigt. Jag får ont i magen utav tanken att en tjej/kille i min ålder säljer sex till vuxna personer. Jag blir jättearg och ledsen över att sånt här händer på riktigt, det känns liksom inte som verklighet. När jag var liten tänkte jag alltid att 15-18 åringar var vuxna och stora men de är ju bara barn, små och osäkra barn som behöver hjälp”

Detta vill jag säga till dig

Jag har funderat mycket på mitt liv. Min barndom.

Min bakgrund.

Jag funderar på vem min förövare är. Inuti. Vart kommer han ifrån.

Hur blev han den han blev.

Det slog mig, utifrån allt jag vet och har fått veta.

Min pappa är en psykopat.

Han är allt det som psykopat innebär.

Han känner. Ingenting.

Jag minns hur jag grät innan han skulle äckla sig på mig.

Han hade redan hållit på i flera år och jag försökte få honom att förstå

hur dåligt han fick mig att må.

Exakt hur mycket smärta han åsamkade mig. Inte bara fysiskt utan även psykiskt.

Han höll mina händer för öronen och gungade fram och tillbaka.

Jag: "Jag vill inte."

Han: "Varför vill du inte?"

Jag: "Jag mår dåligt."

Han: "Varför?"

Jag: "För att det är äckligt. Jag vill inte."

Pappa: "Du kan inte prata med någon om det."

Jag: "Jag vet."

Svarade jag och kände att jag kvävdes av min ensamhet.

Svarade jag och kände att jag ville dö.

Jag minns alla gånger jag grät.
Alla gånger jag sa nej.
Alla gånger han struntade i mina nej.
Och jag förstod, som jag förstått då,
Han bryr sig inte.
Jag förstår att han inte bryr sig.
Men det var först nu, i vuxen ålder,
som jag förstod att han inte bryr sig
för att han INTE känner något.

Det förändrar ingenting.
Jag hatar fortfarande honom.
Han tog fortfarande min barndom ifrån mig.

Jag var din dotter

Mörkertalet skriker tyst

Lyssnar du?

Arrangör och andra
medverkande för Trasdockans
dag

2018

Föreningen ATSUB

Välkommen till Föreningen Anhöriga till sexuellt utnyttjade barn.

- Våga avslöja sexualbrott mot barn!
- Tysnaden är förövarens bästa skydd!
- Det går att bli hel igen!

Misstänker du att ditt barn är eller har varit utsatt för sexualbrott?
Hör av dig till vår jourtelefon 08-644 21 12 eller maila oss
info@atsub.se

Vi finns även på facebook ”Trasdockan” och ”Atsub” – följ oss
gärna. Instagram: atsub_stockholm och kidstoosweden.

Busta ungdomsjour

är ett projekt i ATSUB som riktar sig till alla barn och unga, unga vuxna som blivit utsatta för sexualbrott eller känner någon som är eller har varit utsatt.

Det går att ringa till vår jourlinje och prata med en trygg vuxen. Du kan vara anonym och det syns inte på telefonräkningen att du har ringt till oss.

Busta fungerar också som en mötesplats för barn och unga, unga vuxna. Du är inte ensam!

Ring oss på 020-356 356

Gå in på www.atsub.se för mer info.

Erwik communication

NÖJET ÄR PÅ VÅR SIDA!

För dig som klient;

Vi tar personlig pr på blodigt allvar med fokus på individuell utveckling och personligt varumärke. Framförallt ska det vara tryggt, men också roligt att jobba med oss. Om du som underhållare, föreläsare eller konstnär saknar det stöd du behöver, och den utveckling du vet att du kan få och förtjänar, hör av dig till oss på management@erwikcommunication.com

Erwik Communication

Drottninggatan 110
c/o Diamond Dogs production
11360 Stockholm

Tel: 073-448 66 78

info@erwikcommunication.com

Föreningen Assistenthunden & Rehabhunden

Ibland behöver man en hund att klappa och en medmänniskas omtanke. Inga krav, inga skyldigheter utan bara att vara den man är.

Vi har utbildade hundförare med IRD hundar inom krishantering och omsorg. IRD står för International Rehab Dog...

Vi finns för er. Vi har Mullehundar, Elevhundar, Besökshundar, Terapihundar, Traumahundar och Akuthundar som tål att kramas när det är kris.

www.assistenthunden.se

Hunden som hjälpmedel
Assistenthunden & Rehabhunden

Trasdockans officiella låt - ”FEARLESS”

Sebastian Rydgren och Klara Almström har spelat in och uppträder med Trasdockans officiella låt Fearless!

Musik, text, produktion och mix står Ylva och Linda Persson för och Tracks of Sweden.

Under året har även dessa fantastiska ungdomar varit på turné med denna otroliga låt och samlat in pengar som går till de utsatta barnen!

Lyssna på deras otroliga låt på spotify och youtube!

www.ylvalinda.com

Instagram: sebastian_klara

Mammahjärtat

Hyllningsprojekt till ensamstående föräldrar

Vi som jobbar med Mammahjärtat är ett nätverk av engagerade skönhetssalonger och andra företagare inom hälsa, träning och välbefinnande som erbjuder gratis skönhetsbehandlingar och hälsovård till ensamstående föräldrar – vi har som så många andra upplevt glädjen, sömnbristen och kaoset som kommer med att ha små barn. Och vi vet hur lätt det är att glömma bort sig själv mitt uppe i alltihop.

Därför startade vi Mammahjärtat för att uppmärksamma och belöna ensamstående som så väl förtjänar att få bli ompysslade en stund.

Idén bygger på att istället för att betala för skönhetsbehandlingen tackar man för tjänsten genom att skicka en god gärning vidare till någon annan. Vårt långsiktiga mål är alltså att skapa en kedjereaktion av goda gärningar, för att skänka både småbarnsföräldrar och alla andra lite mer glädje i vardagen.

www.mammahjartat.se

Vi vill tacka alla som på ett eller
annat sätt har skrikit för
Trasdockan i år!

Fortsätt skrika hela året!

Mina dikter/texter till nästa års bok

